

Udeřil hlas do tváře slovy,
oběti své do sítí loví.
Slyšíš ta slova, jsou jako břity,
svírají duši a raní city,
jen na co sám chce, tak odpoví...

Jdeš poutí zapomnění a věříš, že se změní
lidstvo na věky věků, od pradávna lže až k vzteku.

Hlavu k nebi zvedáš,
stále sílu hledáš.
Ty víš, že lhát se nemá,
proto měj ústa němá,
intrikánům za pravdu nedáš...

Seš vězněm slepé touhy, žít život v pravdě pouhý,
nebát se probuzení, toho rána, co vše změní.

Ústa lháře pravdy se bojí,
vždy na povrch vyplouvá.
Lhář úskokem lstivým rány si hojí,
jazykem zlým se vymlouvá...

Ústa lháře pravdy se bojí,
vždy na povrch vyplouvá.
Lhář úskokem lstivým rány si hojí,
jazykem zlým se vymlouvá...

Ztracení v prachu cest,
v objetí prázdných gest.
Zapomenout na intriky,
věřit na okamžiky,
že každého čeká poslední soud a trest.

Seš vězněm slepé touhy, žít život v pravdě pouhý,
nebát se probuzení, toho rána, co vše změní.

Ústa lháře pravdy se bojí,
vždy na povrch vyplouvá.
Lhář úskokem lstivým rány si hojí,
jazykem zlým se vymlouvá...

Ústa lháře pravdy se bojí,
vždy na povrch vyplouvá.
Lhář úskokem lstivým rány si hojí,
jazykem zlým se vymlouvá...